

SADOWY (3) ai

a oraz o jasne.

pl [*N subst sadowé.*] ◊ *A subst sadow(e)* (1). ◊ *L sadowych* (2).

Sł stp notuje, Cn s.v. sadownik w innym znaczeniu, Linde bez cytatu.

Przymiotnik od „sad” ‘obszar ziemi, na którym rosną drzewa i krzewy’ (3) :

a. *Rosnący w sadzie* (2) : ARTYKVL II. O DRZEWACH SADOWYCH. *SarnStat* 667; [(*nagł*) VIOLA PVRPVREA, Viola nigra, Ion Melau, Viola fylueftris. (–) Fiołki brunatné, álbo fádowé, od których Fiołkowa wonia y bárwá ieft rzeczona. *UrządowHerb* 311a (*Linde w cytacie s.v. fiołek*)].

Szereg: »ogrodny i sadowy« (1): W dworńkich folwárcech gnoią cebule y rzepy/ kapufty/ y inŕze ogrodne rzeczy/ y fádowe tákże *GostGosp* 72.

b. *Odbywający się w sadzie* (1) :

Wyrażenie: »ślub sadowy« = *w pismach polemicznych potwarz rzucona na innowierców* (1): Ktemu y to nie krzeczy zádawác komu niewŕtydliwą twarz: á fámemu fię niewŕtydźić piŕác tákie plotki pletliwe: ták o ślubách fádowych y łáziennych/ iáko y o inŕzych *CzechEp* 406.

Synonim: *ogrodny.*

JR, (LW, MC, MN)